

Unge skaber liv på sygehuset for andre unge

Der er ikke meget ungdom ved at være indlagt på et sygehus i uger ad gangen. Men regionens første hospitalscafé for unge på Odense Universitets Hospital gør en forskel.

TEKST: SUNE FALTHER FOTO: HEIDLUNDGAARD

Cecilia Ranum ligner de fleste andre 14-årige så langt, at hun har en iPhone i den ene hånd og er på Facebook konstant.

Men hendes kroniske sygdom, multipel endokrin neoplasi - en slags omvendt sukkersyge, som hun forklarer den - tilføjer teenageren en fast følgesvend i form af et stativ med bippende monitorer og slanger ind i Cecilias arm og en ret permanent adresse på sygehuset. Hun har været indlagt et halvt år, og det er langt forbi det punkt, hvor det er specielt festligt.

"Det stresser at være indlagt. Jeg føler slet ikke, jeg kan nå min ungdom", siger hun.

Ingen skal være syge, og børn og unge skal da slet ikke.

Det er Cecilia et godt eksempel på, og det er Daniel Lindekilde, 15-årig efterskoleelev, også. Han har en genstridig hofteskade, som har sendt ham i kørestol og gennem flere operationer - og otte uger på sygehuset i løbet af de seneste seks måneder.

"Jeg har besøgt én af mine venner hjemme hos ham det sidste halve år. Det er det hele", siger han.

Det her er ingen ungdom

Sådan en tirsdag aften på Odense Universitets Hospital (OUH) kunne man

” Her kan tankerne lette, og her kan jeg glemme mit stativ. Og så er det dejligt, at alt her ikke er sterilt.

CECILIA RANUM

godt forvente, at Daniel og Cecilia ville hænge med klarinetten. Men i aften er der åbent i den ungdomscafé, som OUH sammen med Ungdommens Røde Kors har drevet siden november sidste år.

Her kan patienter i alderen 13 til 22 år tre gange om ugen få sig en pause fra sygdommen i et cafémiljø, hvor der er

andre unge, som ikke er patienter, og hvor Daniel ikke er en hofteskade, men en dreng på 15 år.

"Det er mega-kedeligt at være indlagt. De første to uger er ok, men derefter... Man keder sig så meget, det er som at være spærret inde. Jeg bliver træt og i dårligt humør. Men når jeg er i caféen,

Daniel Lindekilde spiller Uno med et par af de frivillige; Jannie Roger Jensen (til venstre) og Anja Trøjgaard Sandez

Cecilia Ranum og frivillig Christian Dibbern får et slag bordfodbold, i baggrunden kigger OUH's Jette Sørensen på - hun er sygeplejersken, der er bindeleddet mellem Ungdommens Røde Kors og OUH.

har jeg det hyggeligt. Der er andre unge, og det er et afbræk", siger han. Cecilia nikker.

"Det her er ingen ungdom", siger hun og peger med tommelfingeren på sit stativ:

"Når man er ung, er der så meget, man skal nå. Jeg bliver stresset over, at jeg ikke kan følge med i, hvad der sker hos mine venner. Jeg er ked af, at jeg ikke kan være der for min bedste veninde, når hun har brug for at blive trøstet. Jeg er på Facebook hele dagen, men - det er jo ikke det samme. Her på caféen får jeg mulighed for at koble lidt af og bare være ung sammen med andre unge. Man spørger jo ikke sin læge, hvad han lavede i fredags", siger Cecilia.

” Vi ser dem ikke som syge. Vi ser dem som vildt dårlige til at spille Wii

CHRISTIAN DIBBERN,
FRIVILLIG I UNGDOMSCAFÉ

Gør en teenager glad

Caféen er den tredje af sin art i Danmark og den første i Syddanmark. Unge frivillige som Christian Dibbern, 22 år, møder op to gange om ugen for at snakke med unge.

"Jeg ville gerne gøre noget frivilligt arbejde, som ikke bare var at sætte hak ved den gode karma", siger Christian, og sætter et flueben i luften.

"Her kan jeg gøre en forskel for andre unge. Hvis man kan gøre en teenager i bedre humør og have det skide hyggeligt imens - så giver det fin mening for mig", siger Christian, som har været med siden projektets opstart.

Og det virker.

"De bringer så meget liv herind - ungt liv! De kommer her, fordi de har lyst, ikke for at passe eller pleje mig. Det betyder rigtig meget, at der er nogen, der kommer her, fordi de gerne vil", siger Cecilia.

"Det er et par timer, hvor jeg bare er mig - ikke den syge udgave af mig", siger hun.

BEDRE FORHOLD FOR DE UNGE PATIENTER

Ambitionen med ungecaféen er at give unge patienter mellem 13 og 22 år et bedre ophold på sygehuset. Særligt for kronisk syge unge med lange eller hyppige indlæggelser kan opholdet på sygehuset betyde et stort savn af sociale aktiviteter.

"Det giver de unge et indhold i dagligdagen på sygehuset, som de ellers ikke ville have fået. Vi prøver at gøre ventetiden til fritid; prøver at give dem lidt af det ungdomsliv, der skal være", siger Jette Sørensen, som er det sundhedsfaglige bindeled mellem OUH og Ungdommens Røde Kors.